

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Κ.Κ.Ε. επανειλημμένα έχει υπογραμμίσει την ανάγκη αναθεώρησης του Συντάγματος. Στην ουσία είναι Σύνταγμα αυταρχικό, προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις κυριαρχίας του μεγάλου κεφαλαίου, το οποίο ταυτόχρονα διευκολύνει την πρόσδεση και την ενσωμάτωση της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς (Ευρωπαϊκή Ένωση, NATO κ.λπ.).

Η κατοχύρωση της τυπικής ισότητας που είναι έργο των αστικών επαναστάσεων δεν έφερε και δεν μπορούσε να φέρει την ουσιαστική ισότητα. Αντίθετα, η κοινωνική ανισότητα που απορρέει από την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο αναπαράγεται και διευρύνεται σε ολοένα και μεγαλύτερη κλίμακα.

Τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα των εργαζομένων παραμένουν περιορισμένα και είναι πίσω από τις σύγχρονες ανάγκες. Οι όποιες θετικές διακηρύξεις υπάρχουν για τα ατομικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, είναι κατάκτηση των εργαζομένων. Στην πράξη όμως, είτε παραμένουν γράμμα κενό είτε αναζητούνται τρόποι για να υπονομευθούν και να αφυδατωθούν από τις κυρίαρχες δυνάμεις.

Η προηγούμενη αναθεώρηση του Συντάγματος συνολικά κινήθηκε σε πιο συντηρητική, αντιδραστική κατεύθυνση για να εδραιωθεί ακόμα περισσότερο η ενσωμάτωση της χώρας στην Ε.Ε. και να διευκολυνθεί η υλοποίηση των αντιλαϊκών πολιτικών της.

Το Κ.Κ.Ε. θεωρεί ότι το Σύνταγμα πρέπει να αναθεωρηθεί σε δημοκρατική, προοδευτική κατεύθυνση, με αλλαγές που θα κινούνται στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της εθνικής κυριαρχίας - ανεξαρτησίας της πατρίδας μας και της λαϊκής κυριαρχίας, θα κατοχυρώνουν και θα διευρύνουν τα ατομικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα του λαού μας.

Κρίνοντας όμως συνολικά, με βάση τις προτάσεις της Ν.Δ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και τη συνολική πολιτική τους, είναι φανερό ότι τέτοια αναθεώρηση δεν πρόκειται να γίνει. Αντίθετα, οι προτάσεις τους στα βασικά και κύρια θέματα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένες στις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου. Επιδιώκουν να αφαιρεθούν τα όποια εμπόδια έχουν απομείνει, για να διευκολυνθούν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. Για να προχωρήσει ακόμα περισσότερο η πολιτική της εμπορευματοποίησης και των ιδιωτικοποιήσεων και η προσαρμογή στα νέα αντιλαϊκά και αντιδημοκρατικά μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τους λόγους αυτούς το Κ.Κ.Ε. λέει ΟΧΙ στην προτεινόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος που αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης και θα οδηγήσει σε ένα ακόμα πιο αντιδραστικό Σύνταγμα.

Το Κ.Κ.Ε. καταθέτοντας τις δικές του προτάσεις, απευθύνεται πριν από όλα στον λαό. Χρειάζεται αποφασιστική λαϊκή παρέμβαση για να μην περάσουν οι αρνητικές αλλαγές και να διεκδικηθούν λύσεις προς όφελος του λαού. Η προοπτική αυτή συνδέεται σήμερα ακόμα πιο επιτακτικά με την ανάγκη για βαθύτερες αλλαγές στο συσχετισμό των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων.

B. Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Η πρόταση του Κ.Κ.Ε. για μια δημοκρατική αναθεώρηση του Συντάγματος κινείται σε τρεις (3) βασικούς άξονες.

1. Ενίσχυση της λαϊκής κυριαρχίας μέσα από ρυθμίσεις που θα κατοχυρώνουν την Εθνική Ανεξαρτησία και θα διατηρούν ανοιχτό το δρόμο για επιλογές του λαού πέρα και έξω από εξαρτήσεις και συμμετοχές σε ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, θα ενισχύουν τις αρμοδιότητες της Βουλής, θα κατοχυρώνουν τη συμμετοχή των εργαζομένων, της νεολαίας και των κοινωνικών τους οργανώσεων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, θα προωθούν μορφές άμεσης δημοκρατίας, θα ενισχύουν την τοπική αυτοδιοίκηση αποκρούοντας το ρόλο της ως μηχανισμού του Κράτους για το πέρασμα της αντιλαϊκής πολιτικής και ως φορομπηχτικού μηχανισμού σε βάρος των πολιτών, θα καταργούν τα προνόμια του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

2. Ουσιαστική υπεράσπιση, κατοχύρωση και διεύρυνση των ατομικών, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

3. Θεσμοθέτηση της μέγιστης δυνατής ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και της δημόσιας διοίκησης από την εκάστοτε Κυβέρνηση.

Ειδικότερα:

A. Άξονας για θεσμικές αλλαγές - ενίσχυση και διεύρυνση της λαϊκής κυριαρχίας.

1. Μη εκχώρηση αρμοδιοτήτων του ελληνικού Κοινοβουλίου και άλλων κρατικών οργάνων σε υπερεθνικά όργανα (**άρθρο 28Σ**) Κατάργηση της ερμηνευτικής δήλωσης του **άρθρου 80Σ** (με την οποία ρυθμίστηκε συνταγματικά η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε. και στη ζώνη του Ευρώ). Απαλλαγή της χώρας μας από την εξάρτησή της από ξένα κέντρα.

2. Απαγόρευση της διέλευσης από τη χώρα μας και της στάθμευσης σε αυτήν ξένων στρατιωτικών δυνάμεων. Απαγόρευση παραχώρησης βάσεων και άλλων διευκολύνσεων (**άρθρο 27Σ**).

3. Απαγόρευση παραγωγής, απόκτησης και παραμονής πυρηνικών και χημικών όπλων στη χώρα μας (**προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 27Σ**).

4. Κατάργηση των προνομίων του ξένου και εφοπλιστικού κεφαλαίου (**άρθρο 107Σ**).

5. Συνταγματική κατοχύρωση ως πάγιου εκλογικού συστήματος της απλής αναλογικής (**άρθρο 54Σ**) και κατάργηση της δυνατότητας άσκησης του εκλογικού δικαιώματος με επιστολική ψήφο (**άρθρο 51 παρ. 4Σ**).

6. Κατάργηση του απόλυτου ασυμβίβαστου της ιδιότητας του βουλευτή με άλλη επαγγελματική δραστηριότητα (**άρθρο 57 παρ. 1Σ**).

7. Για όσο θα παραμένουμε στην Ε.Ε., ενημέρωση από την Κυβέρνηση και εξασφάλιση σύμφωνης γνώμης από τα αρμόδια όργανα της Βουλής, για κάθε πρόταση ή απόφαση που προωθείται για συζήτηση και απόφαση στα κοινοτικά όργανα. Μη εφαρμογή κοινοτικών αποφάσεων που δεν έχουν την έγκριση της ελληνικής Βουλής (**προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 84Σ**).

8. Υποστηρίζουμε έναν ουσιαστικότερο ρόλο των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών με διεύρυνση του ρόλου τους, όμως είμαστε αντίθετοι η διεύρυνση του

ρόλου αυτού να γίνεται σε βάρος του νομοθετικού έργου της Ολομέλειας της Βουλής (**άρθρο 72 παρ. 2 και 4Σ**). Πλήρη ενημέρωση της Βουλής από την Κυβέρνηση για την ασκούμενη πολιτική, διατύπωση γνώμης, ουσιαστικό διακομματικό κοινοβουλευτικό έλεγχο κρατικών και κυβερνητικών τομέων δραστηριότητας και υπηρεσιών (**προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 84Σ**).

9. Περιορισμός της ασυδοσίας της Κυβέρνησης, μέσω της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας, στον τρόπο και τις διαδικασίες συζήτησης των νομοσχεδίων (**άρθρο 76Σ**). Στα πλαίσια αυτά θα μπορούσε να προβλέπεται αυξημένη πλειοψηφία για να ακολουθηθεί η διαδικασία της συζήτησης ενός νομοσχεδίου ως κατεπείγοντος ή ιδιαίτερης σημασίας ή ως επείγοντος. Επίσης, να προβλεφθεί συνταγματικά ο ρόλος της Διάσκεψης των Προέδρων σε ζητήματα κατάρτισης της ημερήσιας διάταξης του νομοθετικού έργου (**προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 76Σ**).

10. Ενίσχυση της νομοθετικής πρωτοβουλίας της αντιπολίτευσης. Θα μπορούσε να προβλέπεται η συζήτηση δύο φορές το μήνα των προτάσεων νόμων, καθώς και η δυνατότητα συζήτησής τους σε περισσότερες από μία συνεδριάσεις (**άρθρο 74 παρ. 6Σ**). Κατάργηση των προβλεπόμενων στο **άρθρο 73 παρ. 3Σ** περιορισμών, που εμποδίζουν τους βουλευτές και τα κόμματα να παίρνουν νομοθετικές πρωτοβουλίες αναφορικά με την πολιτική μισθών ή συντάξεων για το προσωπικό του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α..

11. Καθιέρωση νομοθετικής πρωτοβουλίας από το λαό (**προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 73Σ**), με δυνατότητα κατάθεσης πρότασης νόμου υπογεγραμμένης από ένα ορισμένο αριθμό πολιτών, ο οποίος θα πρέπει να είναι τέτοιος που να καθιστά εφικτή και να διευκολύνει την άσκηση του πιο πάνω δικαιώματος (π.χ. 20.000 υπογραφές).

12. Ενίσχυση του κοινοβουλευτικού ελέγχου στο κυβερνητικό έργο. Ιδιαίτερα, η πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής θα πρέπει να μπορεί έγκυρα να υποβληθεί και από μικρότερο αριθμό βουλευτών, π.χ. 20 (στο ισχύον Σύνταγμα προβλέπεται έγκυρη πρόταση από 60 βουλευτές). Κυρίως όμως, θα πρέπει η σύσταση εξεταστικής επιτροπής, σε κάθε περίπτωση, χωρίς εξαίρεση (ακόμα και για ζητήματα που άπτονται της εξωτερικής πολιτικής και της εθνικής άμυνας), να καθιερωθεί ως υποχρεωτική, αν ψηφίσει υπέρ της σύστασης ένας σημαντικός αριθμός βουλευτών, για παράδειγμα 100 βουλευτές, ώστε να μην εξαρτάται η συγκρότησή της από την κυβερνητική πλειοψηφία (**άρθρο 68 παρ. 2Σ**).

13. Συντομότερες προθεσμίες σύγκλισης και απόφασης της Βουλής για την κύρωση Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, σύμφωνα με το **άρθρο 44 παρ. 1 Σ**.

14. Τροποποίηση του **άρθρου 48Σ**. Η Βουλή πρέπει με αυξημένη πλειοψηφία και μόνο σε περίπτωση πολέμου ή επιστράτευσης εξαιτίας σοβαρών εξωτερικών κινδύνων να αποφασίζει τη θέση της χώρας σε κατάσταση πολιορκίας, καθώς και την τυχόν παράταση της κατάστασης πολιορκίας. Να περιοριστεί ο χρόνος σύγκλισης της Βουλής, όταν εκ των υστέρων καλείται να νομιμοποιήσει με απόφασή της την κήρυξη της κατάστασης πολιορκίας. Να υπάρξει σαφέστατα

περιορισμός των άρθρων του Συντάγματος η ισχύς των οποίων αναστέλλεται σε περίπτωση κηρύξεως της χώρας σε κατάσταση πολιορκίας.

15. Το δικαίωμα για διενέργεια δημοψηφίσματος πρέπει να πάψει να αποτελεί προνόμιο της Κυβέρνησης και της εκάστοτε κυβερνητικής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και το αποτέλεσμα του να έχει απλώς συμβουλευτικό χαρακτήρα (**άρθρο 44 παρ. 2Σ**). Ιδιαίτερα, σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να καθιερωθεί η υποχρεωτικότητα στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, αν η σχετική πρόταση, η οποία θα πρέπει να μπορεί έγκυρα να υποβληθεί και από ένα κοινοβουλευτικό κόμμα, υπερψηφιστεί από ένα σημαντικό αριθμό βουλευτών, για παράδειγμα από 100 βουλευτές.

Θα πρέπει επίσης να μπορεί να προκαλείται δημοψήφισμα και με λαϊκή πρωτοβουλία, τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο.

Το αποτέλεσμα των δημοψηφισμάτων πρέπει να καθιερωθεί ως δεσμευτικό για τις Κυβερνήσεις και γενικά τα κρατικά όργανα.

16. Διακομματικός και κοινωνικός έλεγχος όλων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.) από όργανο που δεν θα ελέγχεται από την Κυβέρνηση. Ρητή αναφορά στο Σύνταγμα ότι οι συχνότητες αποτελούν κρατική ιδιοκτησία. Απαγόρευση της δυνατότητας ιδιοκτητών και μετόχων των Μ.Μ.Ε. να παίρνουν μέρος σε διαγωνισμούς ή να αναλαμβάνουν κρατικές προμήθειες, καθώς και μελέτες ή εκτέλεση δημόσιων έργων και ονομαστικοποίηση, χωρίς εξαιρέσεις, των μετοχών μέχρι φυσικού προσώπου, για τις επιχειρήσεις των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και για εκείνες που αναλαμβάνουν δημόσια έργα ή κρατικές προμήθειες. Εξασφάλιση της πολυφωνίας, με την απαγόρευση της υπερσυγκέντρωσης σε λίγους της τεράστιας δύναμης που συνεπάγεται η κατοχή Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (**άρθρο 14 παρ. 9Σ**).

17. Κοινωνικός και λαϊκός έλεγχος, πέρα από τον διακοινοβουλευτικό, σε ό,τι έχει σχέση με τους δημόσιους πόρους (προμήθειες Δημοσίου - δημόσια έργα - κονδύλια από Ε.Ε. κ.ά.), αλλά και σε σχέση με την νομιμότητα της δράσης του ιδιωτικού κεφαλαίου στον φορολογικό τομέα και στην εφαρμογή γενικά της ισχύουσας νομοθεσίας, με ταυτόχρονη κατάργηση του φορολογικού, τραπεζικού κ.ά. απορρήτων (**προσθήκη νέου άρθρου**).

18. Είμαστε αντίθετοι με την κατοχύρωση στο Σύνταγμα των λεγόμενων Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών (**άρθρα 101Α, 9Α, 15 παρ. 2, 19 παρ. 2, 103 παρ. 7, 103 παρ. 9Σ**), οι οποίες αξιοποιούνται ως άλλοθι για τον περιορισμό των κυβερνητικών ευθυνών και τελικά την προώθηση της κυβερνητικής πολιτικής, σε κρίσιμους τομείς.

19. Είμαστε ριζικά αντίθετοι, υπό το πρόσχημα της διαφάνειας και του ελέγχου των οικονομικών των κομμάτων και της εξασφάλισης τάχα του αξιοπρεπούς και διαφανούς προεκλογικού αγώνα, στη θεομοθέτηση οποιωνδήποτε περιορισμών στην πολιτική δραστηριότητα των κομμάτων (**άρθρο 29 παρ. 2Σ**).

20. Για τους Ο.Τ.Α. (**άρθρο 102Σ**):

Είμαστε αντίθετοι στις προτάσεις που επιδιώκουν, με την αναθεώρηση του Συντάγματος, να εξαλείψουν τα όποια εμπόδια υπάρχουν για την παραπέρα προώθηση, και μέσα από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, της εμπορευματοποίησης και της ιδιωτικοποίησης (μέσω

συμπράξεων με τους ιδιώτες κ.λπ.) στην παιδεία, την υγεία, την πρόνοια και σε άλλους τομείς, για την απεμπλοκή του κράτους από την υποχρέωση να παρέχει δωρεάν στους πολίτες αυτές τις υπηρεσίες, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες. Είμαστε αντίθετοι με την ανάθεση στους Ο.Τ.Α. άσκησης αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του κράτους. Στην ίδια αντιδραστική κατεύθυνση εντάσσονται και οι προτάσεις για την άρση των συνταγματικών περιορισμών που υπάρχουν, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στους Ο.Τ.Α. να επιβάλλουν φόρους.

Το Κ.Κ.Ε. υποστηρίζει:

- Τη συνταγματική κατοχύρωση της υποχρέωσης του κράτους να εξασφαλίζει τους αναγκαίους οικονομικούς πόρους στους Ο.Τ.Α. με χρηματοδότηση μέσα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

- Τη συνταγματική κατοχύρωση της αιρετότητας σε όλους τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όλων των βαθμίδων, με άμεση, μυστική, καθολική ψηφοφορία, με το εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής.

- Την απαγόρευση του ελέγχου σκοπιμότητας από κρατικά όργανα. Η επίλυση των διαφορών, όταν αμφισβητείται η νομιμότητα, να γίνεται από τη δικαιοσύνη.

- Την απαγόρευση επιβολής πειθαρχικών ποινών σε βάρος των αιρετών εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Β. Άξονας αλλαγών για την κατοχύρωση και διεύρυνση των ατομικών, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων

1. Εξασφάλιση του απορρήτου της προσωπικής ζωής των πολιτών και προστασία τους από τη συλλογή, παρακολούθηση και επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών, καθώς και απόλυτη απαγόρευση της συλλογής, παρακολούθησης και επεξεργασίας στοιχείων που αφορούν τη συνδικαλιστική και πολιτική δράση (**άρθρο 9Α Σ**).

2. Διεύρυνση του δικαιώματος της απεργίας (απεργία πολιτικής αλληλεγγύης κ.λπ.) και αποτελεσματική προστασία του, με κατάργηση των περιορισμών, απαγόρευση της ανταπεργίας, της πολιτικής επιστράτευσης και της δημιουργίας απεργοσπαστικού μηχανισμού. Να επιτραπεί η απεργία στα σώματα ασφαλείας και στους δικαστικούς (**άρθρο 23 παρ. 2Σ**).

3. Σταμάτημα της με οποιονδήποτε τρόπο παρεμπόδισης της συνδικαλιστικής δράσης των υπαλλήλων του στενότερου και ευρύτερου δημόσιου τομέα και των Ο.Τ.Α. και των νομικών τους προσώπων (**άρθρο 23 παρ. 2Σ**). Αποκατάσταση πλήρων πολιτικών δικαιωμάτων για τους πιο πάνω υπαλλήλους (**άρθρο 29 παρ. 3Σ**). Πλήρης κατοχύρωση, χωρίς περιορισμούς, του δικαιώματος των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων στον δημόσιο (στενότερο και ευρύτερο) και στον ιδιωτικό τομέα (**άρθρο 22 παρ. 3Σ**).

4. Κατοχύρωση του δικαιώματος της συνδικαλιστικής έκφρασης των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και σύσταση Επιτροπών Στρατευμένων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων κατά τη διάρκεια της θητείας τους (**προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 22Σ**). Κατοχύρωση πλήρους πολιτικής και κοινωνικής δραστηριότητας των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και των

υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας, όταν βρίσκονται εκτός υπηρεσίας (**άρθρο 29 παρ. 3Σ**).

5. Θεσμική κατοχύρωση και εξασφάλιση στην πράξη καθεστώτος πραγματικής ισονομίας και ισοτιμίας όλων των ευρισκομένων στην Ελλάδα, χωρίς διακρίσεις πολιτικές, θρησκευτικές, εθνικές, φυλετικές, γλωσσικές, πολιτισμικές και κοινωνικές. Εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων (συνδικαλιστικών, εκπαιδευτικών, πολιτιστικών, κοινωνικών κ.λπ.) για όσους βρίσκονται στη χώρα μας. Εξασφάλιση της συμμετοχής των μεταναστών στις τοπικές εκλογές (**άρθρο 5 παρ. 2Σ**).

6. Ρητή συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματος των αλλοδαπών να ζητούν και να λαμβάνουν πολιτικό άσυλο στη χώρα μας. Απόλυτη απαγόρευση της έκδοσης ημεδαπών και απαγόρευση της έκδοσης αλλοδαπών που διώκονται για την πολιτική και κοινωνική τους δράση (**προσθήκη στο άρθρο 5 παρ. 2Σ**).

7. Πλήρης διασφάλιση του ενιαίου και δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας και σαφής απαγόρευση στη λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση. Πλήρης και ολοκληρωμένη κατοχύρωση στη δωρεάν παροχή της παιδείας για όλους όσους βρίσκονται στη χώρα μας (**άρθρο 16Σ**).

8. Διασφάλιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα και της καλύτερης, σύμφωνα με τις ανάγκες, ποιότητας της υγείας. Διασφάλιση του δημόσιου αποκλειστικά χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας (**άρθρο 21 παρ. 3Σ**).

9. Κατηγορηματική και πιο πλήρης κατοχύρωση της ευθύνης του Κράτους για το δικαίωμα στην εργασία (**άρθρο 22 παρ. 1Σ**) και την κατοικία (**άρθρο 21 παρ. 4Σ**).

10. Ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων και της νεολαίας σε όλα τα κέντρα λήψης των αποφάσεων που τους αφορούν καθ' οιονδήποτε τρόπο (**προσθήκη νέου άρθρου**).

11. Πλήρης κατάργηση του θεσμού της εκτόπισης (**άρθρο 5 παρ. 4Σ**).

12. Κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιπτώσεις (**άρθρο 7 παρ. 3Σ**).

13. Πλήρης κατοχύρωση του δικαιώματος να συνάγονται και να συναθροίζονται οι ευρισκόμενοι στη χώρα μας και ταυτόχρονη κατάργηση των όποιων περιορισμών στις δημόσιες συναθροίσεις (**άρθρο 11Σ**).

14. Επαναδιατύπωση του **άρθρου 25Σ**, με την απόλειψη των φράσεων που εισήχθησαν με την Αναθεώρηση του 2001, οι οποίες θεσμοθέτησαν ρητά στο Σύνταγμα τους περιορισμούς στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα.

15. Κατοχύρωση της πλήρους ελευθερίας της συνειδήσης, σε συνδυασμό με τον πλήρη χωρισμό Κράτους και εκκλησίας.

Ειδικότερα απαιτείται:

α) Να καταργηθεί η **εισαγωγική αναφορά του Συντάγματος** «στο όνομα της Αγίας Τριάδας».

β) Να καταργηθεί **το άρθρο 3Σ** που ορίζει ως επικρατούσα θρησκεία την Ορθόδοξη Χριστιανική.

γ) Να καταργηθεί **το άρθρο 14 παρ. 3α Σ** που επιτρέπει την κατάσχεση εντύπου με εισαγγελική εντολή για προσβολή της χριστιανικής και κάθε άλλης γνωστής θρησκείας.

δ) Να καταργηθεί **από το άρθρο 16 παρ. 2Σ** η αναφορά που αναγορεύει σε σκοπό της εκπαίδευσης την ανάπτυξη της θρησκευτικής συνειδήσης.

ε) Να καταργηθεί **το άρθρο 18 παρ. 3Σ** που ορίζει ότι δεν μπορούν να απαλλοτριωθούν αγροτικές εκτάσεις και περιουσία ορισμένων μονών και πατριαρχείων.

στ) Να τροποποιηθεί **το άρθρο 13Σ** ώστε:

- Να καταργηθεί (στην παρ. 2) η φράση ότι ο προσηλυτισμός απαγορεύεται.

- Να καταργηθεί η αναφορά (στην παρ. 3) στην επικρατούσα θρησκεία.

- Να καταργηθεί (στην παρ. 5) ο θρησκευτικός όρκος.

ζ) Να τροποποιηθεί **το άρθρο 33 παρ. 2Σ** (θρησκευτικός όρκος του Προέδρου της Δημοκρατίας) και αντίστοιχα **το άρθρο 59 παρ. 1, 2Σ** (θρησκευτικός όρκος βουλευτών), έτσι ώστε όταν οι πιο πάνω αναλαμβάνουν τα καθήκοντά τους να επικαλούνται τη συνείδησή τους.

Γ. ΑΞΙΟΝΑΣ ΑΛΛΑΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ως προς τη δικαιοσύνη:

1. Απόλυτης προτεραιότητας ζήτημα είναι να σταματήσει να διορίζεται η ηγεσία της δικαιοσύνης (οι Πρόεδροι και οι Αντιπρόεδροι των τριών Ανωτάτων Δικαστηρίων, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο Γενικός Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ο Γενικός Επίτροπος των Διοικητικών Δικαστηρίων) από την εκάστοτε Κυβέρνηση. Η ηγεσία της δικαιοσύνης πρέπει σε κάθε περίπτωση να εκλέγεται (**άρθρο 90 παρ. 5Σ**).

2. Συνταγματική κατοχύρωση της αυτοδιοίκησης των δικαστηρίων και εισαγγελιών. Τα δικαστήρια και οι εισαγγελίες θα πρέπει να διοικούνται από λειτουργούς εκλεγμένους από τις Ολομέλειές τους. Αποφασιστικές αρμοδιότητες σχετικές με τη λειτουργία των δικαστηρίων πρέπει να έχουν οι Ολομέλειές τους (**προσθήκη νέου άρθρου, π.χ. 93Α**).

3. Κατάργηση της προβλεπόμενης από το Σύνταγμα εξ οφίστιο συμμετοχής στο οικείο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο (**άρθρο 90 παρ. 1Σ**) και στο οικείο Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο (**άρθρο 91 παρ. 2Σ**) του Προέδρου του οικείου Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όλα τα μέλη των πιο πάνω οργάνων πρέπει να προκύπτουν από κλήρωση.

4. Κατάργηση της προβλεπόμενης στο Σύνταγμα παρέμβασης του αρμόδιου Υπουργού Δικαιοσύνης στις προαγωγές κ.λπ. των δικαστικών λειτουργών, μέσα από την παραπομπή αποφάσεων του οικείου Δικαστικού Συμβουλίου στην Ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου (**άρθρο 90 παρ. 3Σ**), καθώς επίσης και της παρέμβασης του ίδιου Υπουργού στην πειθαρχική δίωξη των δικαστικών λειτουργών (**άρθρο 91 παρ. 1Σ**).

5. Κατάργηση της στρατιωτικής δικαιοσύνης και εκδίκαση των «στρατιωτικών αδικημάτων» των στρατιωτικών από τα κοινά Ποινικά Δικαστήρια. Εναλλακτικά και μέχρι τότε, μπορούμε να περιοριστούμε στη συγκρότηση των Στρατιωτικών Δικαστηρίων αποκλειστικά από Στρατιωτικούς Δικαστές και στην υπαγωγή τους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης (**άρθρο 96 παρ. 4 και 5Σ**).

6. Κατοχύρωση της δυνατότητας προσφυγής των δικαστικών λειτουργών, χωρίς περιορισμούς, κατά όλων των αποφάσεων των δικαστικών και πειθαρχι-

κών συμβουλίων που αφορούν την υπηρεσιακή τους κατάσταση (**άρθρο 90 παρ. 3Σ**).

7. Κατοχύρωση της δυνατότητας των εκλεγμένων εκπροσώπων των δικαστικών υπαλλήλων να συμμετέχουν με δικαίωμα λόγου και ψήφου στα δικαστικά συμβούλια που ασχολούνται με την υπηρεσιακή τους κατάσταση (**άρθρο 92 παρ. 3Σ**).

8. Δυνατότητα προσφυγής των δικαστικών υπαλλήλων κατά οποιασδήποτε γνωμοδότησης ή απόφασης των δικαστικών συμβουλίων ή άλλων αρμόδιων οργάνων, που αφορούν την υπηρεσιακή τους κατάσταση και τους θίγουν κατ' οιονδήποτε τρόπο (**άρθρο 92 παρ. 3Σ**).

Ως προς τη Δημόσια Διοίκηση:

Είναι πανθομολογούμενο ότι η Δημόσια Διοίκηση, από την ίδρυση του ελληνικού Κράτους μέχρι σήμερα, είναι ο κατ' εξοχήν χώρος προώθησης του στυγνού κομματικού ρουσφετιού και της επιβολής της πολιτικής βούλησης της εκάστοτε Κυβέρνησης.

Για την αντιμετώπιση των παραπάνω, πρέπει να προωθηθούν, πέρα από την κατοχύρωση των πλήρων πολιτικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα, στα οποία αναφερθήκαμε πιο πάνω, και τα εξής ζητήματα:

9. Κατοχύρωση ενός αξιοκρατικού συστήματος προσλήψεων και κάθε υπηρεσιακής μεταβολής με κριτήρια αντικειμενικά, μετρήσιμα και κοινωνικά (**άρθρο 103 παρ. 7Σ**).

10. Ενιαία σχέση εργασίας στο Δημόσιο που να είναι δημοσίου δικαίου (κατοχύρωση της μονιμότητας) και απαγόρευση προσλήψεων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (**άρθρο 103Σ**). Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου και αορίστου χρόνου και κατάργηση της συνταγματικής απαγόρευσης για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων (**άρθρο 103 παρ. 8Σ**).

11. Πρόβλεψη ώστε στα Υπηρεσιακά Συμβούλια ο αριθμός των αιρετών εκπροσώπων των δημοσίων υπαλλήλων να είναι τουλάχιστον ίσος με εκείνο των διορισμένων δημοσίων υπαλλήλων και να συμμετέχει δικαστικός λειτουργός αναδεικνυόμενος με κλήρωση (**προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 103Σ**).

Αθήνα, 5 Οκτωβρίου 2006

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Αλέκα Παπαρήγα
Ορέστης Κολοζώφ
Αντώνης Σκυλλάκος
Λιάνα Κανέλλη
Παναγιώτης Κοσιώνης
Σταύρος Σκοπελίτης
Νίκος Γκατζής
Γεώργιος Χουρμουζιάδης
Βαρβάρα Νικολαΐδου
Ελπίδα Παντελάκη
Δημήτριος Τσιόγκας
Αγγελος Τζέκης